

MIMNERMUS

Δασκύλου καὶ Λυδούς ἔχοντας σφῶν τὴν πόλιν ὑπὸ ἀρετῆς
καὶ προθυμίας ἐκβάλοιεν.

Rhianus fort. Mimnermi carmen respexit.

1 Stob. 4. 20. 16

τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσηῆς Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή,
οἷ ἧβης ἄνθεα γίνεται ἀρπαλέα
5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τεύρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἡελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
10 οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

1-2. Plut. *de virt. mor.* 6 p. 445f.

2 Stob. 4. 34. 12

ἡμεῖς δ', οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὦρη
ἔαρος, ὅτ' αἰψ' αὐγῆς αὖξεται ἡελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἧβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδοτές οὔτε κακὸν
5 οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασιν μέλαιναι,
ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἢ δ' ἐτέρη θανάτοιο· μίνυθα δὲ γίνεται ἧβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.